

Άνθρωπος η κορωνίδα της δημιουργίας.

Ευχαριστία και δοξολογία πρέπει εις τον Θεό.

Ας φέρουμε εις την μνήμη μας δια ολίγον το ιστορικό δημιουργίας του σύμπαντος κόσμου. Αυτό το υπέροχο μεγαλείο το οποίο κάθε μέρα βιώνουμε και ως εκ τούτου δεν μας συγκινεί ιδιαίτεως. Ας αναλογιστούμε για ποιον το εδημιούργησε ο Κτίστης του παντός.

Από το τίποτα, από το μηδέν εδημιουργήθηκε αυτό το οποίο ονομάσαμε κόσμο-σύμπαν. Ο παντοδύναμος Θεός, δια μόνης της προσταγής Του, δια μόνου του λόγου Του έκτισε τον κόσμο άπαντα. Η δημιουργία διήρκεσε ημέρας επτά. Την πρώτη ημέρα είπε ο Θεός «Γεννηθήτω φώς» και «εγένετο φώς». Έτσι, απλά. Ομοίως και τις άλλες ημέρες.

Για τον άνθρωπο, για εμάς οι οποίοι αποτελούμε την κορωνίδα της δημιουργίας, δεν «είπε και εγένετο». Διαβάζουμε «ποιήσομεν άνθρωπον κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν ημετέρα». Η Αγία Τριάς, Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα, ο ένας και μοναδικός Θεός, αποφασίζει να δημιουργήσει τον άνθρωπο με την δυνατότητα να γίνει όμοιος με Αυτόν κατά χάρη. Εντελώς διαφορετικός τρόπος από την υπόλοιπη δημιουργία. Από πηλό έφτιαξε ο Θεός τον άνθρωπο και « ενεφύσησε πνεύμα ζωής». Το όνομα του πρώτου ανθρώπου ήταν Αδάμ. Βλέποντας ο Θεός μόνο τον Αδάμ εις τον παράδεισο σκέφτηκε να του δώσει βοηθό, σύντροφο και συνεργάτη. Αφού ο Αδάμ αποκοιμήθηκε, ο Θεός αφαίρεσε μια πλευρά αυτού και δημιούργησε την Εύα, την πρώτη γυναίκα. «Άρσεν και θήλυ εποίησεν ο Θεός». Όλα τα άλλα τα οποία λέγονται είναι κατασκευάσματα του πονηρού δια του πεπτωκότος ανθρώπου. Η Εύα δημιουργήθηκε από την πλευρά του Αδάμ για να γίνει αντιληπτό ότι είναι ισότιμος του ανδρός. Αν εγένετο από μέρος του σώματος το οποίο είναι μπροστά θα ήτο ανώτερη, ενώ αν ήταν από μέρος του σώματος το οποίο είναι πίσω θα ήταν κατώτερη.

Ο Θεός για εμάς τους ανθρώπους εδημιούργησε το σύμπαν «καλώς λίαν» και το έθεσε εις την διάθεσή μας. Να μας υπηρετεί και να δοξολογούμε τον Δημιουργό. Πάντα έγιναν εν σοφία. Δισεκατομμύρια αστέρες, πλανήτες, δορυφόροι, γαλαξίες, κινούνται αενάως και χωρίς

να συμβαίνουν ατυχήματα, όπως συμβαίνουν εις τις ανθρώπινες πολιτείες. Όλα δουλεύουν τέλεια και μαρτυρούν την δύναμη και την πανσοφία του Κτίστη.

Η κορωνίδα της δημιουργίας, ο άνθρωπος, ο κάθε ένας από εμάς και πρώτος εγώ, οφείλουμε να δοξολογούμε και ευχαριστούμε «εν παντί τόπω» τον Τριαδικό Θεό, ο οποίος εδημιούργησε και μας χάρισε αυτό το υπέροχο σύμπαν. Είναι ύβρις ο πεπτωκός άνθρωπος με την υπερηφάνειά του και τον εγωισμό του να περιφρονεί τον Κτίστη και να προσκυνεί τα κτίσματα. Είναι, επίσης, ύβρις τα κατά παραχώρηση Θεού επιτεύγματα του ανθρώπινου πνεύματος να τα οικειοποιείται ο άνθρωπος, να πιστεύει ότι είναι ένας (μικρός) Θεός και να σκέπτεται να δημιουργήσει άνθρωπο (!!) εις το εργαστήριο. Οποία βλασφημία. Εντελώς, τυχαία, έρχεται αυτή τη στιγμή εις τον νου μου η ιστορία του πύργου της Βαβέλ.

Ο Ορθόδοξος Χριστιανός πάντα λατρεύει και προσκυνεί τον Κτίστη και όχι τα κτίσματα. Να φωτίσει ο Κύριος και τους πλανηθέντας αδελφούς μας να επανέλθουν εν μετανοία και εξομολογήσει εις τον δρόμο της σωτηρίας. Αμήν.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός